СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

III. Ч. 229. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 2-го ГРУДНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, DECEMBER 2, 1986 No. 229. VOL. XCIII

ЖУРНАЛ КВЕСТІОНУЄ ДОКАЗИ ПРОТИ І ДЕМ'ЯНЮКА

Філядельфія (О. Т.). — Вашінгтонський журнал „Інсайт" у довшій статті про Івана Дем'янюка п. н. „Другий чоловік у скляній будці" пера Майлса Канніңгтема з 10-го листопада ц. р., зясовує як дійшло до акту звинувачення підсудного та в чому його оскаржують, а в другій частині статті вказує на недомагання цього акту, а саме: індентифікаційну карту предложив совєтський уряд. У зв'язку з цим Фонд Оборони Дем'янюка у Бруклині, Огайо, та Організація Українських Архівістів в Америці зажадали судовим порядком видачі „правно вимаганих матеріялів справи Дим'янюка". З причини відмови видачі цих документів по закінченні цивільних доходжень, ОСІ не тільки закріпив обман, поповнений КҐБ, але й причинився до інфільтрації КҐБ в американську судову систему — стверджує президент фонду Едвард В. Нишник, зять Дем'янюка.

Суд має проблему теж з висотою підсудного. Ідентифікаційна карта подає його висоту на 5'8", а Дем'янюк має 6'1". Ту карту совєти доставили на судові доходження в Клівленді.

У щоденнику „Вашінгтон Пост" Патрик Бюкенен писав: „До сьогодні совєти відмовилися доручити оригінальну карту Ізраїлеві. Чому? Коли карта є обманном КҐБ, то цей факт розторощить на куски 7-річну справу Дем'янюка і зверне увагу преси на тих, що фальшували карту, як також і на тих, які нею послуговуються".

Мері-Енн Ріккен в імені коаліції за конституційну справедливість і безпеку, організації, що веде кампанію проти метод ОСІ, у зв'язку з картою заявляє: „Це обурливий аспект справи. Ми судимо тих людей за технічні помилки в еміграційних документах. Суд не має відтисків пальців, ні зубних рекордів для підтвердження ідентифікації".

Існує рапорт, що „Іван Ґрозний" 2-го серпня 1943 року, був убитий в часі револьти в Треблінці. Це саме підтверджує, з описом його вбивства, Авраам Ґольдфарб у 1960 році.

Речник єрусалимського Яд Вашем голокост меморіял каже, що „згідно з нашими документами Івана Ґрозного тоді не було в Треблінції, його перевезли до табору в Собібор".

Канінгтем кінчає статтю заввагою що І. Дем'янюка мали депортувати до СССР, але попередила це видача Ізраїля. „На випадок засуду, Дем'янюкові грозить досмертна тюрма, або екзекуція".

Гай-Головків „Поєдинок з дияволом" вийшов англійською мовою

Вінніпеґ, Ман. (Г. Воронець). — У кінці вересня ц. р. у вінніпезькому англомовному видавництві Communigraphics Printers aid Croup вийшла з друку англійською мовою загально відома книжка Олекси Гай-Головка „Поєдинок з дияволом".

Цю книжку українською мовою у свій час видав видавець Іван Тиктор першою в серії „Клюбу приятелів української книжки" тиражем 8.000 примірників.

„Поєдинок з дияволом" майже всі українські часописи у вільному світі зустріли позитивними рецензіями, в яких рецензенти радили авторові перекласти цю книжку на англійську мову й видати.

Незадовго після цього цю книжку перекладено. Готуючи англомовний рукопис до друку, О. Гай-Головко вирішив його поширити, щоб таким чином глибше ознайомити англомовних читачів з Україною, з її історією й невпинною боротьбою українців за свою незалежність.

Автор додав до англомовного рукопису12 нових розділів. У такому вигляді „Поєдинок з дияволом" попав до вищезгаданого видавництва. Ознайомившись з ним, видавництво ухвалило якнайшвидше видати його і незабаром це здійснено.

„Поєдинок з дияволом" англійською мовою видано у твердій оправі з жакетом в чотирьох кольорах. Цю книжку можна набути в англомовних книжкових крамницях в Канаді й Америці.

На Союзівці відбулася успішна виставка „Українпекс" 86

UKRAINPEX 86 KERHONKSON, NEW YORK NOVEMBER 1-2, 1986

Цією карткою Союз Українських Філателістів і Нумізматиків вшановує Тараса Григоровича Шевченка, безсмертного Кобзаря України. 10-го березня припадає 125-та річниця смерти великого Кобзаря, а день перед тим - 9-го березня - 172-га річниця Його народження.

На картці репродукція пропам'ятної марки, яку видала в честь великого Кобзаря пошта Української Народної Республіки.

The Ukrainian Philatelic and Numismatic Society is proud to issue this card in honor of Taras Shevchenko, the immortal bard of Ukraine. This year marks the 125th anniversary of his passing on March 10, 1861, one day after his forty-seventh birthday. Reproduced here is a commemorative stamp released in his honor by the Ukrainian National Republic.

Val Zabijaka
President UPNS

Поштівка з нагоди З'їзду Союзу Українських Філяделістів і Нумізматиків.

Союзівка. — Тут на оселі УНСоюзу відбулися в днях 1-2-го листопада ц.р., виставка філателії а при цьому З'їзд Союзу Українських Філателістів і Нумізматиків.

У виставці перше місце і нагороду президента здобув д-р Володимир Кліш за свою збірку коверт з української дипломатичної служби, другу нагороду Андрій Сольчаник за збірку про християнство в Україні, а третю Валентин Забіяка за марку української міжнародної пошти.

Також нагороду в позолочуваному сріблі одержав Богдан Дума з Монтреалю за ново випущену марку із свв. Кирилом і Методієм. Найвищу нагороду в українській філателії „золотого тризуба" одержав Веслі Цапар за збірку „Український тризуб". Третю нагороду ім. Юліяна Максимчука приділено Богданові Павукові за його працю для української філателії у „Амеріпекс' 86".

На бенкеті СУФН промовляв головний предсідник Українського Народного Союзу д-р Іван Флис про життя і значення Тараса Шевченка, якого СУФН вшанувало цією виставкою і з'їздом з приводу 125-річчя смерти Великого Кобзаря, що припадає у цьому році. Саме з цієї причини американська пошта видала окрему печатку в часі виставки, як також приготовано окрему поштівку.

Управа СУФН має ще певну скількість листівок з першоденною печаткою і пропам'ятною листівкою і їх можна замовляти пересилаючи 1,50 дол. на адресу: Paul B. Spiwak, 58 Burrstone Rd., New York Mills, N.Y. 13417.

Москва не надіється на підписання договору з Р. Реґеном

Москва. — Аґентство Юнайтед Пресс Інтернешенел інформує, на підставі статті, яка появилася в газеті „Правда", органі ЦК КПСС, з 21-го листопада ц.р., що совєтські лідери, включно з генеральним секретарем компартії Міхаїлом Горбачовим, не надіються більше на підписання договору про зменшення стратегічної нуклеарної зброї з теперішнім президентом З'єднаних Стейтів Америки Роналдом Реґеном.

Статтю в „Правді" написав Ґеорґій Арбатов, директор Інституту в питаннях ЗСА і Канади і головний дорадник М. Ґорбачова у справі цих двох країн. Він бере участь майже в усіх міжнародних конференціях, а зокрема зустрічах на вершинах у Женеві і Рейкяві ку. Арбатов пише, що до підписання договору у справі нуклеарного роззброєння ледве чи скоро прийде. Напевно мине ще не два або й більше років.

Як відомо, за два роки у ЗСА відбуватимуться президентські вибори і Москва надіється, що у Білому Домі можуть зайти далекойдучі зміни. Наприклад, вибори можуть виграти демократи і з ними, на думку, совєтських знавців, куди легше буде говорити про справи редукції нуклеарної зброї, особливо коли до голосу прийдуть ліберали.

„Ніхто, очевидно, не хоче щоб Совєтський Союз і З'єднані Стейти Америки затратили два роки часу, — пише у статті Ґ. Арбатов, — але нас розділяє багато складних нерозв'язаних проблем". Під час того висловлювання „жалю" він стверджує, що, мовляв, нічого не вдієш, бо з Р. Реґеном не можна договоритися.

У зв'язку з теоретичними міркуваннями Арбатова, західні політичні спостерігачі і аналітики пригадують аналогічну ситуацію, яка вже існувала у відносинах між ЗСА і СССР, а саме коли совєтські війська окупували Афганістан і тодішній президент ЗСА Джиммі Картер розпочав вводити різні санкції, зокрема економічного характеру. Тоді то кремлівські лідери „махнули" на Дж. Картера рукою (з ним, мовляв, не договоришся) і вирішили зачекати вибору іншого президента, що ним став Р. Реґен.

Стаття Ґ. Арбатова насичена грубими некультурними нападами на президента Р. Реґена і його Адміністрацію, цілком в дусі совєтської урядової пропаганди.

Сі-Ай-Ей передало Хомейні список аґентів КҐБ

Вашінґтон. — Газета „Вашінґтон Пост" надрукувала статтю Боба Вудворда, в якій розповідається про те, що Сі-Ай-Ей допомогло режимові аятолли Хомейні викрити біля 200 аґентів КҐБ і різних активних прихильників СССР в Ірані. Одночасно Сі-Ай-Ей, працюючи „на два фронти", підтримувало іранських дисидентів за кордоном і в Ірані.

Вирішальним моментом в розгромі совєтської аґентури в Ірані була втеча в 1982 році в Англію одного з керівників резидентури КҐБ в Теграні, Владіміра Кузічкіна, в обов'язки якого входили контакти з іранською комуністичною партією Туде. Багато цікавих інформацій та документів В. Кузічкін потім передав Сі-Ай-Ей.

Як пише Б. Вудворд, Сі-Ай-Ей передало режимові Хомейні список 100-200 совєтських аґентів в Ірані. Більшість з них були заарештовані і страчені. 4-го травня 1983 року Хомейні заборонив партію Туде і вислав з Теграну 18 совєтських дипломатів, які займалися розвідчою і підривною діяльністю. Серед заарештованих було багато членів Туде, включаючи її генерального секретаря і шість членів ЦК. Їх примусили на телевізії публічно признатися в тому, що вони були московськими аґентами. Хомейні тоді віддавав хвалу Аллахові за це „чудо", однак насправді викрити совєтських аґентів в Ірані допоміг не Аллах, а дані, що їх передала Тегранові Сі-Ай-Ей як „жест доброї волі".

17-го травня 1985 року Сі-Ай-Ей представило в Білий Дім докладний рапорт, в якому говорилося, що ЗСА продовжують відставати від СССР в справі встановлення зв'язків серед іранців, які можуть прийти до влади після смерти Хомейні. Ця записка була в числі факторів, що спонукали президента Роналда Реґена санкціонувати початок тайних контактів з іранцями і в кінцевому підсумку погодитися на продаж їм зброї.

Не зважаючи на одержання від Сі-Ай-Ей списка совєтських аґентів, режим Хомейні продовжував підтримувати терористів, які чинили атаки на американців за кордоном. Однак тепер представники Білого Дому твердять, що останнім часом З'єднаним Стейтам вдалося стримати Іран від ряду терористичних акцій.

Сі-Ай-Ей активно допомагало іранським політичним еміґрантам, які базуються переважно в Парижі. Першою дістала американську допомогу організація, яку очолює колишній головнокомандуючий іранської військово-морської фльоти контрадмірал Ахмад Мадані. В 1982 році Сі-Ай-Ей почало фінансувати головну організацію іранських еміґрантів — Фронт визволення Ірану. Результатом однієї з останніх операцій Сі-Ай-Ей була раптова появав 5-го вересня на екранах іранських телевізорів сина покійного шаха — Рези Паглеві, який заявив, що він ще вернеться в Іран.

ДОМАГАЮТЬСЯ СТВОРЕННЯ СПЕЦІЯЛЬНОЇ КОМІСІЇ КОНҐРЕСУ

Вашінгтон. — Законодавці обидвох партій, урядової Республіканської і Демократичної, яка контролює обидві палати Конгресу, домагаються створення спеціяльної конгресової комісії а може навіть назначення окремого прокуратора для розгляненнял іранської афери, тобто достави зброї, запасних частин і амуніції до Ірану і маніпуляцій з грішми, які Іран заплатив за цю зброю. Як відомо, частина з цих грошей нелегально і правдоподібно без відома президента Роналда Реґена, була скерована до швайцарського банку на конто антикомуністичних повстанців в Нікараґуа „контрас", що викликало цілу бурю протестів і свого роду „Вотерґейтську аферу", яка спричинилася до резиґнації президента Ричарда Ніксона і про яку ще й досі нагадують американцям засоби масової інформації час від часу.

Вміжчасі президент Р. Реґен і Перша Лейді Ненсі повернулися з короткого відпочинку в Каліфорнії до Вашінгтону і тут зустрівся з новими проблемами. Демократи погрожують Президентові, що у випадку його спротиву щодо створення спеціяльної комісії і покликання окремого прокуратора, які негайно розпочали б слідство у справі другої, подібної до Вотерґейтської афери, довір'я народу і довір'я Сенату та Палати Репрезентантів до Уряду буде підірване і останніх два роки він буде змушений урядувати в атмосфері систематичних конфліктів та підозрінь. Крім того тут і там демократи і ліберальні республіканці домагаються негайної резиґнації чи звільнення Доналда Ріґена, шефа штабу Білого Дому, який, як виглядає з усіх дотеперішніх контроверсій, знав про доставу зброї до Ірану і перекинення фондів на конто „контрас". Не виключно, що знав про всі ці справи також віцепрезидент Джордж Буш та інші особи в Білому Домі.

Сенатор Роберт Дол, республіканець з Кензас, дотеперішній лідер республіканської більшости в Сенаті, закликав президента Р. Реґена сказати американському народові і законодавцям усю правду, нічого не скривати і скликати надзвичайну сесію Конгресу якнайскорше для полагодження цієї справи. На думку Дола Конгрес мусить прийняти постанову про створення спеціяльної комісії і розпочати докладне слідство подібне до слідства в 1973 році. Він не сумнівається, що головою такої комісії буде демократ тому, що демократи контролюють тепер обидві палати Конгресу.

Лідери обидвох політичних партій хотіли б якось полагодити цю неприємну для З'єднаних Стейтів Америки справу. Наприклад, сенатор Роберт Бирд, який правдоподібно буде тепер лідером демократичної більшости в Сенаті, заявив кореспондентам: „Р. Реґен є також моїм президентом і я не хотів би, щоб уряд Президента ЗСА був підірваний". В подібному тоні висловився також нюйоркський сенатор Даніель П. Мойніген. Аж дивно, — кажуть деякі політичні спостерігачі, що великий звеличник політики Р. Реґена, другий сенатор з Ню Йорку Алфонс Д'Амато, один з перших назвав продаж зброї Іранові і допомогу для „контрас" „Вотерґейтською аферою" і домагався негайної перевірки. Він, як заявив один із консервативних коментаторів, волів піти за подувом вітру виборців його стейту.

У СВІТІ

ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА ПРИПИНИЛА економічну допомогу Сирії, відмовилася призначити нового амбасадора Західньої Німеччини в Дамаску і наказала п'ятьом сирійським дипломатам залишити країну. Однак уряд Західньої Німеччини відмовився наслідувати приклад Великобританії, яка взагалі розірвала дипломатичні відносини з Сирією. Про заходи, прийняті проти Сирії, повідомив пресовий секретар уряду Західньої Німеччини Фрідгельм Ост. „Сирія, — сказав Ф. Ост, — порушила основні принципи відносин між державами. Федеральний уряд осуджує участь сирійських представників в організації нападу на об'єкти, що знаходяться в Німеччині. Федеральний уряд закликає уряд Сирії підкріпити справами словесні запевнення, що осуджують міжнародний тероризм". Однак Ф. Ост не сказав, яка саме економічна допомога Сирії припинена, і не назвав імен сирійських дипломатів, які повинні залишити Західню Німеччину.

КЕРІВНИК СОВЄТСЬКОЇ делегації на женевських переговорах про редукцію зброєнь Віктор Карпов заявив, що Совєтський Союз не втратив надії прийти до згоди щодо обговорюваних справ ще до закінчення президентських повноважень Роналда Реґена. Карпов сказав, що криза, яку переживає вашінґтонська адміністрація у зв'язку з секретною доставою зброї Іранові, не вплине на хід женевських переговорів. Він постарався відмежуватися від заяви, зробленої недавно директором Інституту ЗСА і Канади Ґеорґієм Арбатовим, який твердив, що Совєтському Союзові доведеться зачекати, поки в Білому Домі появиться новий президент. „Арбатов може висловлювати свою точку зору, — сказав Карпов на пресовій конференції. — В мої інструкції входить пошук шляхів досягнення угоди зі З'єднаними Стейтами в тій мірі, в якій це можливо на переговорах".

У ПІВНІЧНУ КАРОЛАЙНУ ПРИБУЛО 206 в'єтнамських втікачів, які представляють гірське плем'я. З допомогою місцевих релігійних і громадських організацій їм буде надано житло і праця. Державний департамент доручив турботу про нових іміґрантів Родинній службі лютеранської церкви. Ця організація вже допомогла 3,000 втікачів з Південно-Східньої Азії влаштуватися у Північній і Південній Каролайні. У промовах, виголошених на церемонії зустрічі, представники місцевих властей висловили вдячність в'єтнамським горцям, які боролися і вмирали поряд з американськими вояками під час війни з комуністичним В'єтнамом. Навіть після відходу американців з В'єтнаму гірські племена продовжували опір. Багато з них перейшли камбоджійський кордон, а потім заснували табір у Таїлянді.

ЗАХІДНІ ДИПЛОМАТИ В Ісламабаді і Ню Делі, покликуючись на дипломатичні джерела в Кабулі, повідомили, що лише за перші два тижні листопада афганські повстанці збили 17 совєтських військових літаків, а кілька днів тому в Афганістані були збиті совєтський винищувач і гелікоптер. На думку дипломатів, цих успіхів повстанці досягли завдяки американським зенітним ракетам „Стінґер", що їх недавно дістали борці за свободу.

ПЕРШИЙ СЕКРЕТАР АМБАСАДИ комуністичного Китаю в Бонні і його жінка вирішили не вертатися додому і звернулися до уряду Західньої Німеччини з просьбою про надання їм політичного притулку. Речник міжнародного товариства захисту прав людини, що знаходиться у Франкфурті, повідомив, що китайський дипломат вирішив залишитися на Заході, бо він „незадоволений комуністичною системою".

В АМЕРИЦІ

МЕДИЧНІ ДОСЛІДИ зроблені на 350,000 мужчинах в ЗСА доказали, що чотири із п'ятьох з них можуть померти у середньому віці від серцевої атаки з причини високого ступеня холестеролю в крові. Як заявив дослідник недуг серця із університету Нортвестерн, пересічна висота холестеролю повинна бути 180, а 80 відсотків досліджуваних мужчин має її вищою. Рівночасно однак медичний журнал, в якому поміщено цю нову статистику, подає до відома, що знайдено новий лік на обниження холестеролю під назвою ловастатін, який буде в загальній продажі вже в 1988 році. Він допомагає зокрема у випадках, коли хворий не реагує на інші ліки, обнижуючі скількість холестеролю в крові.

В НАЙБІЛЬШЕ багатій на устриці околиці в ЗСА, а це у стейті Люїзіяна стверджено застрашуюче зменшення їх у довколішніх водах. Причиною цього є посуха, яка панувала цього року в цій околиці, як також три ґурагани у 1985 році, але також занечищення моря і заливів. Це зменшення скількости устриць завважено також в інших заливах океану і стейтах, де досі устриці були дуже численні.

ПРОФЕСОРИ ТА СТУДЕНТИ університету Небраска є заскочені тим, що їхній асистент професора кримінального судівництва і його відношення до етнічних меншин, Пол Стуард, який сам є негритянського походження, є кримінальним злочинцем. Перед 11 роками його помилково звільнено з тюрми в Ню Йорку, де він сидів підозрілий за убивство двох поліційних старшин і належав до революційної групи чорних лібералів. Все це вийшло наяв, коли його арештовано в Небрасці літом цього року за влом до бюра одного із місцевих лікраів.

В ЧАСІ 60-ої паради з нагоди Дня Подяки, яка, як звичайно, відбулася на вулицях міста Ню Йорку трапилися три непередбачені випадки. В одному помер на серцеву атаку 61-літній член оркестри зі Шотляндії, в іншому 45-літня жінка, яка оглядала параду з виступу вікна біля Центрального Парку впала із четвертого поверху на вулицю і поранила мужчину, що там стояв, як також себе. Третій випадок не був так трагічний, але зробив враження на дітвору. Величезний бальон, що представляв людину зі сталі замотався кинений вітром у дерева на 77-ій вулиці і втратив одну із своїх великих рук.

ДОСЛІДНИКИ американського уряду повідомили, що випробовують тепер новий лік, яким можна негайно отверезити п'яних осіб і тим запобігти наслідкам п'янства. Хоча вже стверджено без сумніву, що лік негайно отверезує, залишається ще отвертим леґальна і етична сторінка такого середника. Новий лік винайдено в Европі, у широко відомій фармацевтичній фірмі „Гоффман-Ля Рош".

ТРИ РОДИ метеликів на Флориді, які були шкідливі та яких зовсім вигубили, тепер знову появилися в природі, ствердили дослідники зоології на університеті Флориди. Це сталося правдоподібно тому, що мешканці Флориди вирощують дерева і кущі на яких ці метелики живуть. Це вказує на те, що навіть найбільші шкідники можуть після повного їх знищення відродитися, через те, що населення не уважає на своє природне оточення.

НАРОДНИЙ ДІМ В НЮ ЙОРКУ ВІДКРИВАЄ СВОЇ ПРИМІЩЕННЯ

Ню Йорк, Н. Й. (О.К.) В неділю, 14-го грудня 1986 року, о годи. 3-ій пополудні вкінці українці міста Ню Йорк та околиць зможуть самі поглянути на перебудований та відновлений Український Народний Дім, який до часу пожежі перед двома роками був справжньою твердиною та центром українського життя Ню Йорку.

В довгій та мозольній праці, під керівництвом і за плянами архітекта Августина Сумика і контрактора-інженера Віктора Чарторийського, відбудовано горішні поверхи, які були майже в цілості знищені досі невиясненою пожежою, відбудовано і перероблено всеціло велику залю, ресторан і шинок „Лис Микита". До викінчення залишився ще лише п'ятий поверх, як інформують нас голова дирекції Управи Народного Дому Роман Данилюк і скарбник Іван Винник.

Довідуємося також, що ресторан під зарядом молодого українця з Польщі Йосифа Калати і його дружини Божени, вже діє від половини травня і втішається великою популярністю, зокрема серед не-української публіки, яка з'їжджається навіть з дальших дільниць Ню Йорку, щоб посмакувати добрих та виїмково дешевих українських страв. Й. Калата є кревним відомого в Ню Йорку підприємця Юліяна Бачинського.

Фронтовий вид на перебудований УНДім в Ню Йорку.

„Лис Микита" — популярне серед української молоді місце — також вже працює повною парою, таки під зарядом Управи Народного Дому.

Простора зовсім відновлена і перебудована з центральним охолодженням велика заля у якій колись відбувалися усі престижеві українські імпрези, балі, концерти та бенкети, хоча ще вимагає прикрашення і малих додатків, вже 1-го листопада гостила широку пластову родину, що відзначувала 30-річчя пластового куреня юначок ім. Софії Галєчко із Пластової Станиці в Ню Йорку. Тоді ми мали нагоду пережити, як колись давно, гарні хвилини у цій залі. Треба надіятися, що від тепер українська громада Ню Йорку вже не буде мати потреби шукати

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

За повагу президентури

Справа 18-місячних засекречених контактів ЗСА з Іраном розрослось у міжнародну сенсацію і стала у центрі внутрішніх політичних подій в Америці. Президент Роналд Реґен доручив генеральному прокураторові Едвинові Мізові перевірити, чи хтось з державної верхівки не провинився супроти обов'язуючого законодавства. Водночас він призначив тричленний панель для розгляду всієї справи і представлення йому звіту. Членами того панелю є колишній дорадник у справах крайової безпеки і генерал-емерит Брент Сковравт; колишній демократичний сенатор Едмонд Москі і голова панелю — колишній республіканський сенатор Джан Тавер. Від пресової конференції президента Р. Реґена 17-го листопада наступили поважні події — прилюдне признання помилки колишнім дорадником Президента у справах крайової безпеки Робертом МекФарлейном, який їздив до Ірану; зголошення резиґнації дорадником у справах крайової безпеки віцеадміралом Джаном Пойндекстером (Президент резиґнацію прийняв) та звільнення Президентом заступника Пойндекстера підполковника морської фльоти Олівера Норта. У цій історії ситуація мало що не щодня зміняється, виявляються щораз нові подробиці, і поки ці рядки дійдуть до рук читачів, напевно будуть ще інші події. Противники Президента з Демократичної партії, яка здобула більшість у Сенаті, намагаються використати цю аферу для підірвання в суспільстві популярности Роналда Реґена. Але з обох партій залунали голоси, керовані не партійницькими, а державницькими критеріями, що закликають до поміркованости у критикуванні Президента, щоб не пошкодити самій установі президентури. Бо президентура символізує на американському терені і перед цілим світом З'єднані Стейти Америки.

Ті розважні голоси, до яких приєдналися і два сенатори з нюйоркського стейту, республіканець Альфонсо Д'Амато і демократ Пат Мойніґен, пригадують нещасливі для Америки прецеденти. Програ В'єтнамської війни не тільки позбавила тодішнього президента Линдона Джансона його популярности, але й вдарила по повазі президентури, як такої. Вотерґейтська афера довела до резиґнації президента Ричарда Ніксона, який виграв був вибори лявінною більшістю. Було б нещастям, якщо б тепер оця іранська афера вдарила не тільки по популярності Роналда Реґена, але й по самій президентурі, себто, щоби вона не спричинила шкоди ЗСА у широкому світі.

Це правильний підхід. І тому існують поважні шанси, що в даній справі прийде „прохолодження настроїв", винуватці, які робили поза спиною Президента неправильні кроки будуть так чи інакше потягнені до відповідальності, і сам президент Роналд Реґен скорше чи пізніше, безпосередньо чи посередньо, признає, що нав'язування контакту з Іраном, який поруч з Лівією і Сирією є активним покровителем міжнародного тероризму, було помилкою. Слідство ведене названим вгорі панелем та, може, окремим чинником, що його призначить Конґрес, вияснить містерію із продажем зброї Іранові почерез Ізраїль, але всі ці подробиці не повинні захитати у світі свідомости, що Америка є лідером вільного світу і оборонцем того світу проти експансії комунізму на всіх континентах. Було б великою шкодою для справи миру і свободи, якщо б ця „іранська афера" послабила допомогу від Америки протикомуністичним партизанам в Нікараґуа. І ще більшою шкодою було б послаблення ролі ЗСА у розв'язуванні міжнародних проблем, що їх не всилі розв'язати Об'єднані Нації, спаралізовані злощасним принципом „рівности" всіх членів ОН без уваги на територію і число населення плюс правом Совєтського Союзу зголошувати вето в Раді Безпеки ОН.

Центральною проблемою не тільки Америки, але, всього світу є перегони ЗСА і СССР у зброєнні. Кремлівські правителі втішилися перемогою Демократичної партії в останніх виборах в Америці і чекають на вислід президентських виборів у 1988 році — ануж виберуть такого нового президента, з яким буде „легше говорити й договоритися". Кремлівські володарі можуть гірко розчаруватись. Бо у Демократичній партії не всі є лівими лібералами і у тій партії є не менші патріоти як у партії Республіканській. ЗСА переживали вже різні кризи, переживуть і цю кризу із збереженням президентури та своєї провідної ролі лідера вільного світу.

Любомир Винар

У 120-РІЧЧЯ НАРОДЖЕННЯ М. ГРУШЕВСЬКОГО

I.

Два роки тому, Наукова Рада при СКВУ, як світова надбудова українських наукових установ на Заході, проголосила 1984 рік — роком Михайла Грушевського, в якому відзначено 50-ліття його передчасної смерти. У 1986 році знову ж припадає відзначення 120-ліття народин українського найвидатнішого історика, неперевершеного організатора українського наукового життя і батька першої української держави в XX столітті — Української Народної Республіки. Часами автор цих рядків має враження, що українські наукові установи і українська громада — це „плем'я ювілейників" — завжди віднаходимо дати, справляємо конференції або академії, пригадуємо видатні події і діячів — а опісля швидко про них забуваємо... І саме тому я не бажаю писати „ще одну ювілейну статтю" про найвидатнішого українського діяча і науковця XX століття. Наше завдання в'яжеться безпосередньо із зробленням певних підсумків з проробленої праці в ділянці грушевськознавства, яка займається систематичним науковим вивченням життя, діяльности і творчости М. Грушевського.

Раніше я вже згадував, що народження цієї українознавчої дисципліни безпосередньо в'яжеться з діяльністю Українського Історичного Товариства, яке видає „Українського Історика" і серійне видання „Грушевськіяна". Саме це наймолодше українське наукове товариство взяло на себе відповідальність розбудувати цю занедбану ділянку грушевськознавства і конкретно зреалізувати декілька важливих наукових проєктів. Не зважаючи, на більш, як скромні фінансові засоби, УІТ, на мою думку, задовільно вив'язується із своїх зобов'язань в ділянці грушевськознавства. Якщо візьмемо до уваги, що М. Грушевський був творцем національної схеми української історіографії і, автором монументальних „Історії України Руси" і „Історії Української Літератури", якими створив тверду основу для розвитку наукового українознавства, — тоді стає зрозуміло, що грушевськознавство, поруч з шевченкознавством і франкознавством, належать до вийнятково важливих українознавчих дисциплін. Як відомо, в Україні заборонено твори Грушевського, і тепер у зв'язку із нагальною русифікацією української культури і фальсифікацією історії України, совєтсько-російська влада і її українські яничари зводять безперервну боротьбу із історичною спадщиною М. Грушевського, якого уважають одним із головних лідерів „українського буржуазно-націоналістичного руху", який іґнорував „історичну близькість" українського і російського народів. Саме в совєтській Україні впроваджено політичну псевдонаукову концепцію „єдиного радянського народу" — і головною перешкодою у закріпленні цієї концепції саме є історична спадщина Грушевського, з якою влада зводить безпощадну боротьбу. Тому об'єктивне наукове вивчення життя і творчости М. Грушевського можливе лише на Заході, де немає політичних тисків-шантажів і переслідування українських істориків за їхні незалежні історичні дослідження.

Треба також відмітити, що в 1984 і 1985 роках відбулися численні наукові конференції присвячені М. Грушевському і нам вдалося заінтересувати тематикою грушевськіяни декількох европейських, американських і канадських істориків. Проте інформації про ці конференції читач знайде в „Українському Історику", (том 22-ий за 1985 р.) і тому перегляд конференцій не входить в тематику цієї статті.

Видання

У 1984 і 1985 роках появився ряд видань присвячених грушевськознавству, який значно поширює тематику цієї ділянки дослідів. Тут в першу чергу треба згадати науковий збірник УІТ, присвячений М. Грушевському („Український Історик", том 21, 1984, стор. 322) в якому знаходяться оригінальні дослідження, а також важливі архівні матеріяли про грушевського з віденського державного архіву. Також УІТ видало збірник статтей Михайла Грушевського про Володимира Антоновича (М. Грушевський, „Володимир Боніфатієвич Антонович, 1834-1908, Мюнхен, 1985, 65 стор. „Грушевськіяна ч. 3"). У 1985 році за редакцією автора цих рядків появився обширний бібліографічний збірник: „Mykhailo Hrushevsky 1866-1934. Bibliographic Sources", 1985, XVIII, 203 p., $20. Цей бібліографічний довідник є важливий не лиш для дослідників творчости М. Грушевського, але взагалі для дослідників історії України і Східньої Европи.

У 1984 році у серії УВУ „Монографії", том 35 видано нашу студію в німецькій мові „Mychajlo Hrusevs'kyi: Bio-bibliographische Quelle", Muenchen 1984, 68 p.). Тут також треба відзначити, що з друку виходить наша історіографічна студія — „Михайло Грушевський — найвидатніший історик України" (В-во „Сучасність", 1986 р.), в якій подано переоцінку наукової історіографічної спадщини історика. До певної міри — це піонерська праця. Рівночасно в 1985 році жюрі УІТ признало першу нагороду в конкурсі за студію М. Приймака: „Михайло Грушевський: політична біографія" — неопубліковану докторську працю з Торонтонського університету, яка, віримо, в короткому часі буде видана. Крім того появився цілий ряд коротких студій і статтей присвячених різним періодам життя і творчости М. Грушевського.

Закінчення буде.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Теодор Терен-Юськів

Листопадове свято в Ню Йорку

Якже відрадно було ствердити, що 2-го листопада на державницькому святі 68-их Листопадових Роковин заля А. Леві була заповнена нашою патріотичною публікою. І то навіть не зважаючи на іншу, пізнішу, музичну імпрезу в Українському Інституті.

Після відспівання американського гимну оперовою співачкою Оленкою Геймур, свято відкрив голова КОУАО, інж. Михайло Шпонтак, пов'язуючи радісні дні державного відродження із нашими сучасним невідрадним політичним положенням та патріотичними обов'язками. З добре продуманою доповіддю, що заторкувала не тільки трагізм сьогодення нашого народу під московською кормигою, але і журбу, як це лихоліття перетривати, виступив д-р Мирослав Прокоп. Він особливо висунув завдання і працю еміґрації цілеспрямованих на актуалізацію української справи на Заході, щоб успішніше допомагати у здійснюванні визволення батьківщини.

Вперше почули ми спів ансамблю нових чи оновлених бандуристів під назвою „Гайдамаки" з Ню Джерзі, під керівництвом Володимира Васькова. Воно навіть добре, що в цьому гурті більше хористів, як інструменталістів-бандуристів. Зі свого репертуару, при супроводі бандур, проспівав ансамбль „Гей,злітались орли" з музикою Стеценка, сл. Черкасенка, — за програмкою — що був поетом і опери „Гайдамаки" не написав. Це культурний обов'язок звертати пильну увагу на авторів музики і слів. Тут бо, цим разом, і саму програму концерту складено досить невмісно. Дальшою піснею була „Ой ти зоре", що її заподано, як народну і „Крізь села дорогами", де слова і музика мали б бути провідника ансамблю В. Васькова.

Хористи вперше виступили в Ню Йорку і розспівавшись, звучали зовсім добре. Відомо ж, що хорово-музичних ансамблях великого вибору в нас немає. У другій половині програми їхній виступ був навіть куди успішніший. Тут почули ми „Полтавський рушничок" Середи (слова Матірної), „Набирали добровільців" — в обробці С. Ковальчука. І це не так „військова", як у програмці, а радше рекрутська пісня. Третя з групи була пісня „Ой у полі верба". В ній замість „козаченьки", як це співають совєтські хори, належить співати „...Ідуть Стрільці Січовії, на конях вороних". Так перейнято цю пісню у Західній Україні від Українських Січових Стрільців, так вона записана і в співаннику „Сурма", 1922 року. Воно ж і свято цих наших героїв.

Ансамбль публіці подобався. Треба було навіть дещо на „біс" заспівати (пробойове „Вперед" за В. Божиком).

Автор цих рядків піддав комітетові думку, щоб укінці взяти декляматора, когось із мужчин, молодого Володимира Курила. Для зміни нам треба, час від часу, почути поетичне слово і в чоловічому виконанні. І виглядає, що пощастило. Обидві бо декламації були вповні переконливі й успішні. Звичайно, що один виступ з декляміцію був би вистачив. В. Курило рецитував „Баляду про товариша" Л. Мосендза та уривок з „Великих роковин" І. Франка. Треба було ще додати в програмці, що це „Козак-невмирака", бож люди мусять знати кого уосіблює декляматор.

Зі сольоспівами, дуже патріотичними піснями, виступила відома нашій публіці, сопрано Оленка Геймур. У першій групі пісень проспівала вона бадьору „Пісню" А. Гнатишина (слова Г. Чупринки), „Нагадай, бандуро" Г. Китастого (слова Н. Калюжної) і зворушливу „Україно, любов моя" І. Шамо (Д. Луценка). В другому її виступі ми почули „Баляду про мальви" В. Івасюка (слова Б. Гури), „Думку" Я. Степового (М. Гаврилка) та „Люблю я Тебе,Україно" М. Костецького (О. Новицького). Технічно добрим супровідником на фортепіяні був Винсент Гавдіозо, хоч він повинен знати, що жадних акордів додавати чи змінювати в акомпаньяменті пісень не можна („Мальви").

У піснях співачки бракувало хоч би одної стрілецької пісні, а такі ж у нас існують. Це відноситься і до деклямації та до пісень бандуристів. Очевидно, ми жадні усяких патріотичних пісень, проте на роковинах Українських Січових Стрільців не годиться поминути зовсім безсмертних пісень.

О. Геймур співала навіть, краще, як іншими разами. Це був, мабуть, її найбільш вдалий виступ. Однак публіка домагається чіткішої та виразнішої дикції у співі. І це вже не перший раз. А від себе додам, що співачка мусить дуже вважати на чистоту чи інтонацію кожного тону.

На закінчення з бандуристами, співачкою і декляматором на сцені, відспівала громада гуртом із святковим піднесенням „Ще не вмерла Україна".

Андрій Бук

ЕКОНОМІЧНИЙ ОГЛЯД

I.

Економічні показники за жовтень виказують легке господарчо-економічне пожвавлення. Деякі сектори економії виказують зріст, інші спад, або не міняються. Загальна народна продукція зросла на 0.5 відсотка, а за десять місяців зросла 2.9 відсотка, безробіття не змінилося (7 відсотків), інфляція 2.4 відсотка гуртові ціни зросли до 2.8 відсотка (найбільше від щести років), деталічні ціни впали на 5 відсотків. попереднього місяця зросли на 4.6 відсотка — річно дотепер впали на 3.2 відсотка, індустрійна продукція впала на 2.9 відс., ціни на харчі зросли до 3-ох відсотків, ціна на фармерські продукти впала на 0.8 відсотка і фармерський сектор далі захитаний, інвентурні записи зменшились на 0.6 відсотка, особисті доходи зросли на 0.3 відсотка, тижневі заробітки зменшились, фабричні замовлення збільшилися 3.4 відсотка, найбільше за останніх два роки. Це вказує, що економія далі зростатиме, домобудівництво зменшилося на 2 відсотки, продаж домів зменшився на 0.2відсотка. Найбільше зросла ціна на каву (27 центів на фунті) через поганий врожай — збір кави в Бразилії (найбільшого експортера кави в світі). Сьогодні Бразилія купила 10,000 тонн кави в Індонезії для домашнього вжитку, а свою експортує і ціни далі підвищить.

Доляр далі паде на вартості (крім Японії) дотепер 40 відс., а останнього року 20 відсотків. Ціни на шляхетні метали нестійкі: плятина зростає (600 дол. за унцію), золото паде, срібло хитається. Уряд з кінцем жовтня знизив ґарантію на ощадностевих бондах на 1.5 відсотка (з 7.5 до 6 відсотків). Люди будуть витягати-продавати старі бонди, деякі зі втратою, а нових не будуть набувати, бо не оплачується.

Департамент торгівлі подає, що дохід корпорацій за останній рік зріс на 7 відсотків (біля 246 більйонів дол., попереднього року на 229 біл. долярів). За 1986 рік з 28 важливіших індустрійних компаній 17 виказує зиск, а одинадцять недобір. Найбільші зиски виказали: спеціяльні металі — 98 відс., фабрики гуми — 59 відс. ощадностево-позичкові банки — і летунство — 45 відс. найбільший недобір: нафтова продукція — 74 відс., конструкція літаків і ракет — 19 відс., залізниці — 8.8 відс., харчі — дрібна продаж — 8.7 відсотка. В загальній народній продукції переведе Південна Корея (в 1979 році — 14 відс., цього року — 9.5 відс.) ЗСА (в 1979 році — 4.9 відс., цього року 2.9 відсотка) Японія (в 1979 році — 4.9 відсотка, цього року 0.9 відсотка).

У нафтовій індустрії ціни на нафтові продукти, не зважаючи на зменшену продукцію дещо впали. Резерви бензини і природного газу вичерпуються. Нині всього 830 компанії шукають нових покладів (в 1981 році було 4,000). Консумція оливи і нафтових продуктів того року зібльшилася на 2.3 відс., тому Уряд збільшив імпорт (25 відсотків), головно з держав ОПЕКу. Ідуть нагальні пошуки за новими джерелами енергії, включно до продукції синтетичної бензини, званої „газо-алькоголь" з кукурудзи. Перерібка коштовна, але не зважаючи на великі кошти перерібки ціна буде на 8-10 центів на гальоні дешевша від теперішньої ціни на бензину.

Головною причиною економічної нестабільности є далі високий державний дефіцит і дефіцитований торговельний баланс. Вправді, за останні місяці торговельний балянс дещо поправився, через зменшений імпорт, але експорт далі дуже слабий. Нагальні домагання уряду до Японії, Західньої Німеччини й інших індустрійних країн, щоб збільшили імпорт американських продуктів увінчалися частинним успіхом.

Японія з 1-им листопада погодилася координувати економічну політику і торговельно кооперувати зі ЗСА. Японський центральний банк знизив відсоткову стопу з 3.5 до 3 відсотків (найнижча від Другої світової війни). Уряд погодився зревідувати вартість доляра до єни, не ескпортувати до ЗСА алюмінію, знизив на 50 відс. експорт текстилів і машинового знаряддя.

Остання конференція американських конгресменів у Токіо в справі торгівлі спричинила збільшений експорт американських продукців до Японії, так що торгівля між ЗСА і Японією дещо поправляється (6 відс. за жовтень).

Закінчення буде.

КАРДИНАЛ БОСТОНУ Бернард Лов побував у Манаґуа. Метою візити бостонського кардинала було обговорення з лідерами сандіністської хунти становища Церкви в Нікараґуа і відносин між католиками і урядом. Президент Нікараґуа Даніель Ортеґа, який прийняв кардинала, заявив, що розмови про переслідування віруючих в Нікараґуа є грубою видумкою, спрямованою на підрив довір'я громадян З'єднаних Стейтів Америки до „нікараґуанської революції".

Василь Ящун

ВОЛОДИМИР ЖИЛА

(З приводу відходу на пенсію)

I.

Володимир Жила, професор Тексас Тек університету в Лаббоку, літературознавець, літературний критик, педагог та культурно-освітній і суспільно-громадський діяч, відомий широким колам українського й чужоземного світу, по 23 роках праці в цьому університеті, вийшов 31-го серпня ц.р. на заслужену пенсію, щоб обняти пост керівника ресорту культури й науки в Уряді УНР.

В. Жила народився 25-го червня 1919 року в Збаражі в міщанській родині. Середню освіту набув у польській гімназії в Збаражі, в 1938 році почав студії на правничому факультеті Львівського університету, але через воєнні події мусів студії перервати. Під час війни попав у німецький полон, де спільно з іншими українськими письменниками й поетами видавав журнал „Україна" і „Вояцька слава".

У 1945-1948 роках В. Жила перебував в Австрії, у Філляху, де зорганізував перший український табір для переміщених осіб „Піколльо" та керував українським переселенчим життям у Каринтії, провінції Австрії. У 1948 році виїхав з родиною до Сан Паульо, в Бразилії. Там, на протязі чотирирічного перебування, вів культурно-освітню й видавничу працю серед українських поселенців та, співпрацював з бразилійськими урядовими чинниками, пропаґував українську церковно-релігійну і національну справу. Він причинився немало до заснування у Бразилії українського католицького єпископату. В 1952 році переїхав до Канади. Працюючи вчителем у середніх школах, продовжував свої студії у Манітобському університеті та брав активну участь в українському культурно-освітньому і суспільно-громадському житті. За його допомогою впроваджено навчання української мови як факультативного предмета в 9-12 клясах неповно-середніх та середніх шкіл Манітоби. З вересня 1962 року по жовтень 1963 року виконував обов'язки секретаря Централі Українців Католиків Канади.

У 1959 році отримав у Манітобському університеті ступінь бакалавра, в 1962 році — ступінь маґістра, а в 1967 році — ступінь доктора філософії в галузі слов'янської філології в Українському Вільному Університеті, захистивши працю „Іван Франко як дослідник церковно-полемічної літератури XVI — початку XVII ст."

У 1963 році В. Жила отримав позицію доцента (Assistant Professor) в Тексас Тек університеті в Лаббоку, в 1968 році підвищено його до ранги надзвичайного професора (Associate Professor), а в 1974 році — до ранги звичайного професора (Full Professor). Хто вчив чи вчить в американських університетах, той знає, що такі підвищення не приходять автоматично і їх не так уже легко дістати. Начальство вимагає видатного викладання курсів як і нижчих, так і вищих, наукових публікацій і діяльности в житті університетської громади. Без сповнення цих трьох вимог на протязі перших трьох-шістьох років праці викладач не тільки не дістає підвищення, але й стає перед неминучою загрозою звільнення з праці. В. Жила сповнив усі ці вимоги на високоякісному рівні.

Викладав він російську мову й літературу, німецьку мову і порівняльну літературу, яка в останніх десятиліттях зайняла одно з передових місць у програмі літератур в американських університетах. Основне поле зацікавлення В. Жили — це літературознавство, в якому домінує українська література і літературна критика та власне порівняльна література, якою він широко займався в університеті. Досліджував він теж питання з українського мовознавства, хоч формально воно не було в програмі курсів, що їх він викладав.

Професор Жила — здібний, працьовитий і дуже успішний педагог. У мене на руках понад двадцять копій листів його студентів і колег-професорів із Англійського і Німецького відділів (слов'янська програма в тамошньому університеті існує в рамках Німецького відділу) до керівників адміністрації, в яких вони з найвищим признанням висловлюються про В. Жилу як педагога. Усі вони наголошують його досконале знання предмета, високий рівень навчання, успішну методу, додаткову індивідуальну допомогу студентам у міру потреби, допомогу докторантам і колеґам дослідникам у перекладах слов'янських і німецьких текстів, його терпеливість, вдумливість, вирозуміння і приємну вдачу при одночасній вимозі доброго засвоєння студентами матеріялу курсів.

Крім викладання курсів він значно збагатив славістичну бібліотеку університету, зорганізував „Слов'янський клюб" і слов'янське товариство відзначень „Dobro Slovo", заснував постійні симпозіюми порівняльної літератури і був редактором перших чотирьох томів їх „Записок" (Proceedings of Comparative Literature Symposium) та співредактором дальших сімох томів. Це велика праця, коли врахувати, що спочатку на це не було призначених фондів. Фонди університет призначив після надрукування третього тому „Записок". Досі надруковано вже 18 томів. В 1987 році відбуватиметься 20-ий симпозіюм. У кожному томі „Записок" появляється прізвище В. Жили і згадка, що він заснував цю серію видань. Ці „Записки" підносять престиж Тексас Тек університету, бо йдуть до кількасот університетів Північної і Південної Америки та Европи. Крім американських і канадських учених багато визначних науковців із різних европейських країн були і бувають учасниками цих симпозіюмів. Проф. Жила був теж редактором помічником видань „Data/Surrealizm: South Central Bulletin" та членом управи Товариства студій етнічних літератур в ЗСА.

На прохання керівників Відділів чужоземних мов В. Жила керував десять років мовною лябораторією в університеті. Він був членом сенату, активним членом різних університетських комітетів та виконував службові обов'язки (керівник, секретар, скарбник і ін.) в різних реґіональних і загальнонаціональних американських наукових організаціях і там давав доповіді. У 1982 році, В. Жилу призначено членом кореспондентом Міжнародного центру студій посушливих земель.

Закінчення буде.

ПАРИЗЬКИЙ ТИЖНЕВИК „Канар Аншан" повідомив, що прем'єр-міністер Жак Шірак і президент Франсуа Міттеран готові звільнити мусульманського екстреміста Аніса Накаша з обмін за звільнення французьких закладників, захоплених проіранською партією Гезбола в Ливані. А. Накаш був засуджений на довічне тюремне ув'язнення за спробу вбивства колишнього прем'єр-міністра Ірану Шапура Бахтіяра в його власному будинку в Парижі в 1980 році. На думку тижневика, Ф. Міттеран має намір скористати з права президента на помилування засуджених злочинців. „Іранці з радістю віддадуть всіх закладників за командира своїх командос", — пише журнал.

ДЕЯКІ КОНСЕРВАТИСТИ хотіли б бачити Патрика Бюкенена кандидатом на президента від Республіканської партії в 1988 році, але поінформовані особи кажуть, що президент Роналд Реґен правдоподібно найменує Бюкенена на пост амбасадора ЗСА до Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО), на що він, очевидно, дасть свою згоду.

ФЕДЕРЕАЛЬНЕ управління харчами і ліками повідомило, що американська фірма, яка виробляла малі серцеві клапани, з днем 24-го листопада 1986 року, перестала їх продукувати, тому, що ставили під сумнів їхню безпеку. Стверджено, що досі вже 125 пацієнтів,яким, вкладали ці клапани, померло.

Народний Дім...

(Закінчення зі стор. 1)

за чужими приміщеннями на свої великі імпрези товариського характеру, а кожний зможе найте вигоду і все, що вимагає така імпреза, таки у рідних порогах.

Нові керівники Народного Дому, члени недавно вибраної Дирекції подають нам, що поруч вище вичислених приміщень, які вже в повному русі, винаймлено ряд менших приміщень на бюра чи студії. І так находяться вже там три бюра реклямової кампанії „Art and Side Incorporated" Олега Бабського і його спільнички Валентини Маслов, які перенеслися із приміщень 5-ої авеню, щоб бути в Народному Домі. На лікарські бюра винаймлено кімнати українським лікарям д-рові Артурові Григоровичеві і д-рові Романові Алиськевичеві. Незабаром займуть свої кімнати Студія Мистецького Слова Лідії Крушельницької, і бюра Українськоі-Американської Координаційної Ради та Братства 1-ої Дивізії УНА і Братсва Броди-Лев. Йдуть також розмови з примабалериною Ромою Богачевською-Приймою, яка може тут примістити свою балетову школу.

Як бачимо, відновлені приміщення заповнюються а коли вдасться викінчити і п'ятий поверх тоді їх буде ще більше. Все це, що однак має бути ще зроблене, включно із віндою, вимагає великих фондів, які скарбник Дирекції і відомий „господарник" І. Винник оцінює на 150-200,000 долярів.

Тому обрана тепер Дирекція, яка крім Р. Данилюка і І. Винника охоплює ще Андрія Ластовецького, як заступника голови, Василя Соєяка як секретаря, бувшого голови Євгена Стахова і членів Миколу Хоманчука, Володимира Саляка і Богдана Гаргая, тепер вперше рішила звернутися за поміччю до української громади Ню Йорку.

Досі Український Народний Дім служив цій громаді беззастережено від 1954 року, коли це створено Комітет Будови Українського Народного Дому, а ред. Іван Кедрин своїми статтями і своєю працею заохочував до купівлі дому цілу нашу спільноту в Ню Йорку. Від того часу Народний Дім був постійно активний під керівництвом цілого рядку голів дирекції в особах Мирона Лепкалюка, як першого, а далі Володимира Баранецького, Еміля Гузара, Михайла Лисогора, Юрія Волинця, Еміля Сумика, Івана Когута, Михайла Салдана і Євгена Стахова.

Цей Народний Дім, побудований на шерах, оплачував сам себе і до часу знищення від вогню ніколи не мав потреби простягати руку за поміччю до громади, а навпаки, часто її служив безплатно.

Однак тепер, здається „прийшов час відплати", і на неї надіються члени Дирекції. З цією думкою влаштовують вони бенкет-відкриття дому в неділю, 14-го грудня 1986 року, який поблагословить єпископ Василь Лостен в асисті духовенства УК і УПЦерков.

Як інформують нас члени Дирекції, вже вислано запрошення до цілого ряду наших громадян та установ як і до усіх колишніх голів Дирекції і сподіваються, що наше громадянство вщерть виповнить простірну залю, яка тепер легко вміщає 500 осіб, Бенкетом буде провадити колишній голова Дирекції, Євген Стахів, а в мистецькій програмі виступатиме відома наша співачка Марта Кокольська. Вступ на бенкет 50 дол. від особи, а дохід призначений на викінчення і влаштування того Народного Дому, що був, є і буде осередком товариського життя українських мешканців метрополітального Ню Йорку.

Ще довго у товариській розмові члени Дирекції розповідають нам про всі клопоти та надії зв'язані із відбудовою дому, і як важко було рішитись перед двома роками, що робити із руїнами, які залишилися після пожежі. Але беручи до уваги усі „за" і „проти", таки рішено дім перебудувати на старому місці, виходячи із української рації існування в цій частині міста. Розуміється, як звичайно в нашій громаді, в цій справі були поділені думки та багато критицизму, але сьогодні причини до дальшої критики немає, а є лише потреба станути на поміч і сплатити довг цій установі, яка так вірно понад 30 років служила усім, без вийнятку, українським організаціям та поодиноким особам.

ЗАЯВА ПРЕЗИДІЇ СЕКРЕТАРІЯТУ СКВУ

Минулого, 1985 року, подружжя Ярослава і Михайло Шафранюки заявили свою волю передати на власність будинок на вулиці Блюр, числа 2116-2130, в Торонто, для Світового Конгресу Вільних Українців, із застереженням, що Світовий Конгрес Вільних Українців запевнить право для культурно-мистецької установи „Канадсько-Української Мистецької Фундації" (КУМФ) користуватись, як власністю, з приміщень, в яких ця установа дотепер діє.

Одначе виявилось, що Світовий Конгрес Вільних Українців не є правною особою, в розумінні цивільного права, і через це не може бути власником нерухомого майна. Шукаючи виходу зі створеної ситуації, подружжя Я. і М. Шафранюки вирішили перенести власність згаданого тут нерухомого майна — будинку, на Канадсько-Українську Мистецьку Фундацію, з застереженням встановити в користь СКВУ права довічного користування п'ятьма кімнатами і спільного вживання конференційної залі та вестибюлю на тому ж поверсі будинку. Такий вихід спрямований на реалізацію волі фундаторів і він теж задовольняє потреби як Канадсько-Української Мистецької Фундації, так і Світового Конгресу Вільних Українців. За своїм статусом, Канадсько-Українська Мистецька Фундація може бути власником нерухомого майна.

Повідомлення про це рішення М. Шафранюк склав від себе і в імені своєї дружини Ярослави під час засідання Президії Секретаріяту СКВУ, 18-го жовтня 1986 року, що Президія Секретаріяту СКВУ прийняла із задоволенням. Подаючи до відома це рішення українській громаді в діяспорі, висловлюємо рівночасно вдячність нашим щедрим меценатам — Ярославі і Михайлові Шафранюкам, бажаючи їм усіх благ, зокрема довгого життя в якнайкращому здоров'ї.

Президія Секретаріяту
Світового Конгресу Вільних Українців

З нарад Комітету Тисячоліття в Трентоні

Комітет святкування Тисячоліття Хрищення України в Трентоні, Н. Дж., відбув свої перші наради у середу 12-го листопада ц.р. в Українському Народному Домі. Наради відкрив молитвою голова комітету інж. Макар Копаниця. Після вшанування хвилиною мовчанки члена комітету сл. п. Івана Стрижаківського, який упокоївся 3-го листопада, наради були зосереджені лише на обміні думками та пропозиціями. Порушено потребу підтримувати зв'язок із крайовим комітетом у Вашінгтоні та проводами центру церков, щоб не тільки бути поінформованим про їхні пляни та ідеї, але також щоб мати можливість застосувати в нашому місцевому відзначенні все те, що є найкращим й доступним місцевим силам. Обговорювали характер святкування, чи він має бути виключно духовно-релігійний чи із додатком світсько-народних елементів. Розважали над часом і місцем святкування. Вже були зроблені контакти з директорами декількох заль, щоб отримати інформації про можливості винайму та ціну. Розважали також про відбуття святкування в якомусь більшому публічному парку. Заслухали пропозицію про потребу особистої духовної підготови кожного члена комітету, зокрема постом і молитвою, щоб Господь через Свого Святого Духа дав нам всім, православним, католикам та баптистам, надхнення плянувати та діяти в мирі й любові один з одним. Наше святкування Тисячоліття Хрищення має бути для прославлення Бога, й ми маємо пильнувати, щоб це святкування було найперше Йому до вподоби.

Наради закінчив молитвою пастор Овдій Хрипчук із подякою Богові за нашу свободу й змогу плянуватй це святкування офіційного відходу нашого народу від ідолопоклонства до визнання Бога та проханням, щоб Господь дав нашому народові в Україні можливість жити й плянувати святкування Тисячоліття Хрищення України в повній свободі.

Наступні сходини комітету мають відбутися 11 лютого 1987 року о 7:30 вечора в Українському Народному Домі.

С. Котляр

Пам'яті Катрусі

З України наспіла сумна й болюча вістка: померла після важкої недуги член ОУН і в'язень польських і совєтських тюрем — Катерина Зарицька-Сорока. Цю вістку прийняла я з глибоким переживанням.

Відійшла у кращий світ моя найближча подруга з дитячих та юних літ. Однак мені одне неясне: на сторінках „Українських Вістей", „Гомону України", „Америки" і може ще деінде, появилися некрологи — згадки про покійну, але всі подали, що вона народилася у Львові. „Сучасність" на стор. 122 за вересень подала, що Катруся народилася в Коломиї. Котре з цих даних є правдиве? Ніхто з дописувачів не згадав про її дитячі і юнацькі часи, що її провела вона в Тернополі з родиною. Її батько, професор Мирон Зарицький, викладав там математику в чоловічій гімназії, а на заступство часто вчив у дівочій гімназії, де я мала нагоду з великою приємністю бути ученицею цього талановитого і всіми любленого професора.

З покійною Катрусею ми разом виростали (її батьки жили в сусідстві моїх батьків в Тернополі на Заруді, частині міста Тернополя). Ми разом з нею пластували, разом почали свою працю в підпіллі. Разом вчилися орудувати пістолею під вмілим проводом друга Володимира К. (Живе і працює тепер лікарем в Австрії), разом вивчали потрібні матеріяли для праці в Організації. Це все тривало до часу, коли її батька проф. М. Зарицького покликано викладачем математики до шкіл у Львові.

В цьому гуртку, до якого ми були призначені, були ще Оля Д. (живе в Ню Йорку), Леся Т., Ґена П., Марія Затирка (розстріляна у Києві з О. Телігою), і Марія Руда-Солонинка (померла в Торонто). З того часу я вже більше не бачилася з Катрусею.

В Чикаґо, Ню Йорку і на Фльориді живуть ще свідки, жителі Тернополя, які добре пам'ятають проф. Зарицького (його учні) і всю його родину включно з Катрусею. У Чикаґо живе її тітка, дружина брата проф. Зарицького. Вона може подати вичерпні інформації про все.

Рома Романюк-Турянська

Відбудеться бенкет і баль інженерів у Філядельфії

Філядельфія. — Товариство Українських Інженерів Америки, Відділ у Філядельфії, влаштовує бенкет і баль інженерів з презентацією дебютанток, який відбудеться в суботу, 24-го січня 1987 року, в Центр Готелі, при 1725 Кеннеді вул. Коктейл буде о год. 6-ій вечора, бенкет о год. 7-ій, а баль о год. 9-ій. До танців приграватиме оркестра „Темпо".

Зголошення дебютанток приймають до 13-го грудня ц.р. Марійка Циган на тел.: (215) 469-6471 і Віра Андрейчик на тел.: (215) 539-0638. За загальними запрошеннями слід звертатися до інж. Евгена Зиблікевича на тел.: (609) 983-0628.

Пам'яті А. Дмитренко

Михайло Дмитренко. „Дружина в екзотичному капелюшку". Олія. 1967 рік.

Бувають дні, бувають ночі, коли про кого на згадаєш, то вже й немає їх на світі. Живі люди відзначають лише одну дату свого народження. Але дати тих, що відійшли відзначаємо ми.

Якось то страшно уявити, що збігло триліття з того часу, як відійшла у вічність улюблена дружина Михайла Дмитренка, з роду Аліція-Софія Фариняк (19-го грудня 1915 — 2-го грудня 1983).

Відшуміли короткі осінні дні, настали довгі й мовчазні зимові ночі. Забілі ли сніги, й неминуче в пам'яті зринають спогади про неї, а символічні слова поета ще більше додають суму душі:

Наша зустріч єдина була,
Ти пройшла, ти навіки
пройшла
І твій образ украли сніги,
Що летять і летять
довкруги...
Може навіть сніжинка
і ти,
Що упала сюди з висоти,
Щоб серця нам навік
закувать,
А самій непомітно
розтать.

(М. Рильський)

І, дійсно, така вона була ця сніжна чи, радше, ніжна королева, що завжди трималася непомітно, хоч її легко впізнавали і в найбільшому оточенні. Була надзвичайно яскрава особистість, а своєю появою й рідкісною красою, здавалося, могла зціляти немічних і печальних. Проте, на жаль, як для матері-природи, так і для людини виміряно міру. Не все відразу всім дається. Не зважаючи на її численні позитивні прикмети, сама вона аж ніяк не відзначалася міцністю здоров'я. Постійно нездужала, а часте й тривале вживання ліків призвело до зруйнування організму. Опинившись в одному з детройтських шпиталів, прийняла Найсвятіші Таїнства, після чого взагалі відмовилась від будь-якої поживи. Лише єдиний раз, на домагання чоловіка, вона повечеряла, а над ранок уже повідомили про кінець її земного існування.

Смерть найдорожчої дружини вкрай приголомшила мистця. В кращі часи з неї він створив окрему ґалерію в ґалерії серед загального комплексу картин, що становлять вершину портретного малярства.

Вона була його великою любов'ю. Після гострих мук раптом його спіткав серцевий приступ і він багато місяців не міг продовжувати своєї праці, розмальовуючи настінні поліхромії в нюйоркському храмі св. Юрія.

Незабутня пані Аліція похована в Савт Бавнд Бруку, де знаходиться український пантеон. За Дмитренковим проєктом на сумісній могилі споруджено своєрідний пам'ятник з чорно-сірого ґраніту, що його оздобили промовисті викарбовані слова:

Далеко від рідного краю
Близько між собою
В місці спокою
З розлуці разом.

Нехай ці слова пам'ятають майбутні щасливі нащадки.

Олекса Веретенченко

ПРО ВІДЗНАЧЕННЯ 7-ГО КОНКУРСУ УЛФОНДУ

У звідомленні з 7-го конкурсу УЛФонфу під заголовком „Вісті УЛФонду ім. Франка в Чикаґо" („Свобода" ч. 228 за суботу, 29-го листопада) пропущено суму першої нагороди в ділянці чужомовної і перекладної літератури. Цю нагороду — 1,500 дол. отримала Віра Вовк з Бразилії за „Триптих" й інші переклади. — Ред.

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що 22-го листопада 1986 р. з волі Всевишнього
відійшла у Вічність по короткій та тяжкій недузі
на 75-му році життя
наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА І БАБУНЯ

бл. п.

Стефанія Филипович
уроджена Сойка

ПАРАСТАС І ПАНАХИДА були відправлені в похоронному заведенні Петра Капи в Чикаґо, Ілл.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 25-го листопада 1986 р. з катедри св. о. Миколая, а відтак на цвинтар св. о. Миколая.

Залишені в глибокому смутку:
чоловік — НЕСТОР
донька — РОКСОЛЯНА з чоловіком ЯРОСЛАВОМ
син — ТАРАС
внук — ЛЕВ ГАРАСИМІВ
брати —
ВАСИЛЬ з дружиною МАРІЄЮ і дітьми
ОМЕЛЯН з дружиною МАРІЄЮ і дітьми
ЯРОСЛАВ з дружиною РОЗАЛІЄЮ і дітьми
кузини — о. ГРИГОРІЙ ОНУФРІВ і ГРИГОРІЙ ОНУФРІВ
кузенки — ОЛЬГА ВАНЬКО з чоловіком ДАНИЛОМ
шваґер — ЄВГЕН ФИЛИПОВИЧ з дружиною ОЛЬГОЮ і сином АНДРІЄМ
шваґрова — МАРІЯ КОРИЛЮК з чоловіком ГРИГОРІЄМ і донькою
Ближча і дальша Родина в Україні і Америці

Діяльність монтреальських професіоналістів

Однією з форм діяльности Товариства Українських Канадських Професіоналістів і Підприємців у Монтреалі (ТУКПП) є часте влаштування публічних доповідей. В цих проєктах ТУКПП ангажує українські студентські клюби при МекҐілському і Конкордському університетах.

В жовтні ц. р. доповідачем була Ірина Зайшла-Белл з Оттави, яка говорила про „Українські бібліотечні фонди в Канадській крайовій бібліотеці". В своїй доповіді вона звернула увагу на те, що українських книжок не випозичають і не вимагають від бібліотеки набування нових, що вкінці може довести до обмеження бюджету української секції. Доповідачка виростала в Монтреалі, де здобула ступінь бакалавра гуманістичних наук на Лойольському університеті, а ступінь бакалавра в бібліотекарстві одержала на Торонтонському університеті і там, в університетській бібліотеці, працювала аж до виїзду до Оттави. Останньо вона затруднена в відділі Багатомовної обслуги і є заступником голови секції. Вона є також головою Оттавського Товариства Українських Канадських Професіоналістів і Підприємців.

В цьому ж році товариство влаштувало доповідь англійського історика Ніколая Толстого і директора Канадського Інституту Українських Студій при Альбертському університеті д-ра Богдана Кравченка та співпрацювало у влаштуванні концерту хору „Журавлі" з Польщі.

Головою монтреальського ТУКПП в другій каден ції є Зорянна Гриценко-Лугова.

Н. Н.

Відбулася 24-та конференція реґіоналістів

Конференція представників реґіонального руху та прихильників реґіоналізму відбулася в суботу, 11-го жовтня ц. р. в залі НТШ в Ню Йорку. Присутніх було 16 учасників, три виправдали свою неприсутність, прислали свої звіти.

Д-р Василь Лев, голова КРДП, відкрив конференцію і привітав присутніх. Після цього вшановано пам'ять померлих членів реґіональних комітетів в останньому діловому році: проф. Володимира Кубійовича мґра Василя Бородача, Теодора Бориса, Євгена Карпяка, ред. Богдана Гошовського, Ананія Калимона.

Справа лемківського збірника відпала, бо запрошені репрезентанти організацій Лемківщини не прибули на конференцію. Покликуючися на свою статтю в „Свободі", д-р Олександер Домбровський представив потребу видати збірник про Львів найдалі до двох років. На його прохання проф. Григор Лужницький зобов'язався зредаґувати цей збірник. Проф. Лужницький заявив, що цей збірник можна буде зредаґувати щойно після закінчення серії доповідей про „Неповторний Львів" у НТША. Про потребу видання такого збірника висловився також д-р Роман Миколаєвич не тільки про місто, але й околицю. Він показав мапу Східньої Галичини з зазначенням, які околиці ще не описані збірниками. Д-р Никифорук запропонував зорганізувати співробітників для цих збірників з цілої Галичини. Петро Рак радив зорганізувати комітет для видання збірників. Василь Лев пояснив, що про Львів маємо вже кілька збірників і також праці про різні події у Львові, про що й подав у своїй статті Іван Дурбак. Крім збірника про Львів нам треба збірника про околиці міста. Маємо вже збірник Михайла Влоха про Винники, Звенигород, Унів та довкільні села. В рукописах є праця інж. Івана Фура про Ременів та суміжні села і Олександра Зелінського про Рудно-Зимну Воду. Треба заснувати реґіональний комітет околиці Львова. Присутні однозгідно підтримують думку про дві редакційні колеґії—міста Львова і околиці. Потрібні й такі видавничі комітети.

Мґр Микола Мартинюк доповідав про „Надбужанщину", що обіймає Сокальщину, Белзчину, Радехівщину, Камінеччину, Холмщину і Підляшшя. Радакційна колеґія під проводом мґра М. Мартинюка видала перший том в 1986 році, 960 сторінок з даними про історію та географічне й економічне положення широкого простору, історичні події під займанщинами, боротьбу за національну незалежність, культурний ріст міст і сіл та про визначні постаті реґіону. В другому томі редакція готує описи кооперативного руху, вістки про Церкву, пресу, переслідування окупантами, головно на Грубешівщині й Підляшші, описи сіл і містечок.

Про збірник „Стрийщина" реферувала Евстахія Мілянич. Затримка появи збірника спричинена затяжною недугою редакторки мґр Ірини Пеленської. Новий головний редактор доведе діло до кінця. Збірник матиме два томи, передбачується третій. Про „Бойківщину" реферував мґр Микола Турецький. Товариство розбудовує музей. Д-р Василь Луців працює над енциклопедією Бойківщини. Незабаром вийде з друку (спільно з НТША) альбом бойківських церков укладу проф. В. Кармазина-Каковського. Заплановано відзначити роковини Івана Франка. Засновано відділи в Торонто і Бразилії.

Про Рогатинський комітет зреферував мґр Олександра Угрин-Салик. Недавно відбувся з'їзд під проводом Романа Крупки. Приготовано матеріяли до збірника під редакцією ред. Уляни Любович.

Про Бережанщину говорив П. Рак. Заплановано видати другий том збірника. З'їзд бережанців відбувся 25-го жовтня цього року в Ню Йорку.

Д-р Ілля Никифорук звітував про Городенщину, з'їзд відбувся в Торонто. Вирішено видати другий том збірника під проводом головного редактора д-ра М. Марунчака. Д-р Марія Кобринська говорила про Коломийщину. Матеріяли до друку збірника віддано проф. Богданові Романенчукові.

Д-р Р. Миколаєвич звітував про Тернопільщину: видано третій том „Шляхами Золотого Поділля", де включено Скалатщину. Зредаґовані ним матеріяли торонтонська група тернопільців передаґувала без його відома. Вирішено видати четвертий том із важливішими статтями попередніх томів англійською мовою. Д-р Миколаєвич також звітував про „Альманах Станиславівської Землі", т. II., зредаґований д-ром Миколою Климишиним. Збірник на 900 сторінок того самого формату, що перший том, містить доповняльні матеріяли до першого тому, про села, індекс назв і місцевостей в обох томах.

Д-р В. Лев звітував про „Ярославщину і Засяння". Як учасник святкових зборів в Чикаґо з приводу появи збірника під протекторатом Владик Інокентія Лотоцького, ЧСВВ, Епарха Чикаґської дієцезії, та уродженця Ярославщини Андрія Сапеляка, СДБ, Епарха Арґентини і патрона Об'єднання Ярослав'ян та під проводом д-ра Петра Вигінного, голови комітету, роздано велику книгу (ХУІІІ—798 сторінок), зредаґовану проф. Мирославом Семчишиним. Книга містить ранню і пізнішу історію реґіону до наших часів (1031-1947), розповіді про важку долю мешканців, загрожених польонізацією, часи між двома світовими війнами і після них, виселення мешканців, дії УПА тощо. Є в тому показник осіб і місцевостей, численні ілюстрації та мапа. Готується другий том.

Д-р Миколаєвич звітував про появу довго очікуваного збірника про Зборівщину п. н. „Над берегами Серету, Стрипи і Золотої Липи" (1985 р., 1056 стор.). Зредаґував ред. Б. Гошовський, який помер перед появою книжки. Дальшу процедуру видання перейняв Володимир Локоть. Книга, як інші збірники, багато ілюстрована, містить такі самі події реґіону, крім того, має розділ про зборівчан в Америці

Д-р М. Турецький зреферував в імені ред. Михайла Бажанського справу Снятинщини. М. Бажанський видав кілька бюлетенів про Снятинщину. Тепер комітет і редакційна колеґія приступають до видання реґіонального збірника про свою околицю. Інж. Володимир Оседчук виправдав свою неприсутність, передав писемний звіт про збірник „Дрогобиччина—Земля Івана Франка", третій том, під головною редакцією мґра Адольфа Гладиловича. Цікавими і змістовними статтями доповнено два перші томи, також спростовано деякі неточності в двох названих томах.

Д-р Василь Лев, редактор збірника „Комарно й Рудки та околиця", сказав, що збірник в друку, друкарня обіцяє закінчити друк ще в цьому році.

Дмитро Ткачук виправдав свою неприсутність, прислав точний звіт про працю Українського Світового Об'єднання Гуцулів. Він подав вістку про об'єднання гуцульських груп. УСОГ приготовляє матеріяли до збірника „Життя і творчість Гуцульщини", куди ввійде праця німецькою мовою д-ра Сімкова „Пастуша культура гуцулів". Також використають матеріяли до гуцульського альбому.

Справу таборових збірників відкладено на найближче зібрання. Дискусія відбувалася після кожного звіту. Було їх 13.

На прохання предсідника П. Рак подав коротко зміст своєї праці про село Біще в Бережанщині. Будемо мати опис другого села з Бережанщини. Також зацікавила присутніх праця інж. Фура про село Ременів на Львівщині. В. Лев дав вичерпні пояснення до цієї цінної праці.

На цьому закінчено конференцію. Д-р Миколаєвич подякував учасникам за участь та зацікавлення проблемами реґіоналістики.

В. Л.

ЯК ПОВІДОМИЛА ГАЗЕТА „Вашінґтон Пост", американський дипломат Вілліям Баклі, викрадений у Бейруті 16-го березня 1984 року, був насправді, як і твердили викрадачі, резидентом Сі-Ай-Ей у Ливані. Крім того, він був одним з головних спеціялістів Сі-Ай-Ей у боротьбі з тероризмом, і його викрадення було для американської розвідки великим ударом. „В головній квартирі Сі-Ай-Ей в Ленґлі, — пише газета, — колеґи Баклі безсильно спостерігали, як їх спеціяліст у справах боротьби з тероризмом став жертвою терористів у Бейруті, шляхи до яких тягнулися від революційного уряду в Теграні". Протягом року Сі-Ай-Ей намагалося розшукати В. Баклі, знайти в Бейруті те місце, де терористи тримали його та інших викрадених американців, однак ці зусилля не принесли успіху. Після тортур, не дістаючи ніякої медичної допомоги, Баклі помер у Бейруті, правдоподібно в червні 1985 року.

ЛАВА ПРИСЯЖНИХ у Ню Гейвені, Конн., після чотириденної наради визнала Стенлі Фрідмана і трьох його спільників винними у вимаганні хабарів, змові, махінаціях та інших злочинах. Так закінчився судовий процес, що тривав два місяці, в якому обвинуваченими були високопоставлені нюйоркські чинники. На лаві підсудних опинилися лідер Демократичної партії в Бронксі, Н. Й., промисловець С. Фрідман, колишній директор бюра в справі боротьби з порушенням правил паркування авт Лестер Шафран, колишній начальник міського транспортового управління Майкл Лазар і голова ради директорів компанії Ситі-сор Марвін Каплан.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЮЛІЯ ЛОВАС, член УНС Відд. 163-го Т-ва „Єдність" у Філядельфії, Па., померла 9-го вересня 1986 року на 63-му році життя. Нар. 1923 року в Борщевичах, пов. Перемишль, Зах. Україна. Членом УНС стала 1982 року. Залишила у смутку дочку Джінні з мужем, дочку Марію з родиною, сина Петра з дружиною, 3-ох внуків і дальшу родину. Похорон відбувся 17-го вересня 1986 року на цвинтарі Св. Марії на Факс Чейсі, Абінґтон, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Теодор Дуда, секр.

ОЛЕНА ШВЕД, член УНС Відд. 123-го ім. Св. Марії у Скрентоні, Па., померла 28-го вересня 1986 року на 67-му році життя. Нар 1919 року в Скрентоні, Па. Членом УНС стала 1939 року. Залишила у смутку сина, дві дочки, 4-ох внуків та дальшу родину. Похорон відбувся 30-го вересня 1986 року на цвинтарі Мт. Калварі і Лінден, Ню Джерзі.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа

АННА БАШТА МЕЛЬНИК, член УНС Відд. 367-го Т-ва „Запорозька Січ" в Рочестері, Н.Й., померла 1-го серпня 1986 року на 89-му році життя. Нар. 1896 року в селі Верхня, Калуш, Зах. Україна. Членом УНС стала 1936 року. Залишила у смутку сина Теодора, доньок Стеллу і Марію, 12 внуків і 8 правнуків. Похорон відбувся 4-го серпня 1986 року на цвинтарі св. Гробу в Рачестері, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

В. Попович, секр.

ВОЛОДИМИР РОМАНОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 320-го Б-ва Пресвятої Тройці в Балтиморі, Мд., помер 1-го вересня 1986 року на 70-му році життя. Нар. 1916 року в Мункові, Буковина, Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Наталію, сестру Марію і ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 4-го вересня 1986 року на Укр. Національмім Цвинтарі Пам'ятнику — Сідар Гилл у Вашінґтоні, Д.К.

Вічна Йому Пам'ять!

І. Малко, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 21-го ГРУДНЯ 1986 р.

Рочестер, Н. Й. Річні загальні збори 217 Відд. — Б-ва св. Йосафата, о год. 2-ій по пол. в школі св. Йосафата. Якщо на означену годину не буде потрібної скількости членів, збори відбудуться одну годину пізніше і будуть правосильні. На порядку нарад: звіти урядників, голови Контрольної Комісії і вибір нової Управи на 1987 р. Запрошується всіх членів взяти участь. — К. Шевчук, поч. предс., С. Васьків, предс., С. Приймак, секр., С. Мартинюк, касир, Д. Марґопич, гол. К. К.